

Виходить во Львовѣ що Середы
1-го годинъ по позднѣ. Литер. додатокъ „Бібліотека найзnam. повѣстій“
виходить по 2 новат. аркушії кожного
15-го в посльх. для кожного мѣсяца.
Редакція, адміністрація и эксплуатація подають Ч. 8 улиці Академичної.
Всі листи, посыпки и реклами відправляються переслати підъ адресою:
редакції и адміністрації „Дѣло“
Ч. 8 улиці Академичної.
Рукописи не звертаються толькож на
попереднє застереженіе.
Посдинко чилю стоить 10 кр. а. в.

ЗАПРОСИНИ ДО ПРЕДПЛАТИ

„Дѣла“ и „Бібл. найзnam. повѣстій“
на рокъ 1882.

Съ новымъ рокомъ 1882 буде „Дѣло“
виходить въ значно большомъ
форматѣ безъ подвигашенія пред-
платы.

Литературний додатокъ „Бібліотека найзnam. повѣстій“ буде
виходить въ той же самомъ форматѣ и по
той самой предплатній цѣнѣ, якъ и доси.

Цѣна и условія предплаты умноженій
повинне при заголовку.

Предплата пріймається ко-
жого часу.

Новоприступаючій предплатникъ „Бібл. Повѣстій“ достануть печатку повѣсті „Любовь
убогого молодця“ даромъ, а перший томъ
повѣсті „Стефанъ Лаврентій“ (13 аркушівъ)
за доплатою хл. 1 зр. а. в.

Ноправка. Въ послѣдній чл.
95-ий въ вступній статії: „Ля може
бути згода межи Русинами“ забили
важкі похиби друкарські, котрі просимо
справити: въ третій передѣлцѣ (шпальтѣ)
въ 20-тому стиху зъ горы замѣсть:
„Незмъненою осталась у насъ...“ має
бути: „Незмъненою осталась у нихъ
дніе непримирима вражда...“, а въ че-
твртій передѣлцѣ въ 5-тому стиху зъ
горы замѣсть: „за щось то подозрѣлого,
кідаючи але себѣло...“ має бути: „за
щось то подозрѣлого, кідаючого зле
сѣло...“

Яка може бути згода межи Русинами?

VI.

Якъ вийти зъ західженії нашихъ
партийнихъ споровъ, якъ дойти до мож-
ливой згоды?

Передовѣтъ цамагаймо, що заби-
расимо до житя політичного. Хочемо
сполучити и зъорганизувати наші сили
для народно-політичної дѣяльності. Хочемо
статися великою, сполученою пар-
тією політичною всіхъ Русинівъ и то-

Дѣло

Предплата на „Дѣло“ стоить:
на цілий рокъ . . . 8 зр.
на п'ять року . . . 4 зр.
на четверть року . . . 2 зр.
ст. лік. „Бібліотека“: на цілий додатокъ:
на цілий рокъ 12 зр. на цілий рокъ 5—
на п'ять року 6 зр. на п'ять року 250
на четверть року 3 зр. на четверть року 125
Предплата належить переслати
франко (найлучше поштовими пере-
казомъ) до: Адміністрації час. „Дѣло“.
Оголошенія приймаються по цінѣ
6 кр. а. в. бѣль одною строчкою печаткою.
Рекламації неоплатаній відуть
відъ порта.

Русинівъ дорогими скарбомъ. Оборона
твої народності буда доси, скажемъ пра-
вду, часто доволъ слаба, необдумана
вчасно, більше на словахъ якъ на дѣ-
лахъ, більше жалюзива, якъ політична
и тактовна, — але та оборона була и
єсть спільною цілею всіхъ русихъ пар-
тій. Теперъ повинна она статися єще
живійшою, лучшо обдуманою и лучше
зъорганизованою, більше запобігливою
— превентивною, якъ поневчасною, біль-
ше консеквентною и громадною — сло-
вомъ, оборона сполученими силами. Но
мирешъ Русинівъ має отже въ першому
рядѣ ту ціль, притягнути, сполучити и
втівайди зъорганизувати всі сили всіхъ
цирихъ Русинівъ для спільної оборони
рускої народності на політично суспіль-
нимъ полі. Сили, котрі дотеперь працюють
для твої оборони розбрани, самі про
себе, або въ ріжихъ кружкахъ и
товариствахъ, повиннії получити въ одні
органину цільсть, одушевитися тою са-
мою гадкою, зазатися тою самою цілею.
Скоро та ціль єсть сильна всімъ ру-
сикимъ партіямъ, то не маєкою причини
отъ политичнихъ товариствъ, заснованыхъ
для оборони рускої народності, виключати
поодинокихъ членовъ сені або
тої партії Русинівъ, а тиже більше
ціль партію. Виключість и обмеженість
нашихъ політичнихъ товариствъ
только на прихильниківъ одної партії
повинна разъ на все устати. Ту задачу
має передовѣтъ сповісти „Руска Рада“,
котра и доси не єсть еще товариствомъ
всіхъ Русинівъ, а протицано заховала
ціхъ виключно партійну.

Лишасмо такинъ чинъ литературно-науковій споры на сторонѣ, а приступи-
ти до головного питання згоды. Безъ
литературно-науковихъ спільнотъ прити-
шокъ явился онъ намъ теперъ о много
простѣйшии и лекшии до розвилки.
Якъ мы вже попереду сказали, єсть одна
точка вже и доси всімъ Русинамъ спіль-
на, що вже часто хоче не на довго и
не трезало зводила ихъ разомъ до спіль-
ної дѣяльності, до спільнихъ манифе-
стаций. Се оборона нашої ру-
скої народності — іменно оборона
на політичномъ и суспільномъ полі.
Где толькі напоръ ворожихъ елементівъ
загрожує нашій народності, тамъ всі
партиї Русинівъ переймаються однаковыми
чувствою самооборони и найже інстин-
ктомъ дучатися разомъ. Руска народність,
якою она вийшла зъ свого історичного
житя и якою мимо напору вороговъ доси
заховалаась, — єсть отже тиже для всіхъ

Американська конкуренція.

III.

Американське господарство. Питання робітничє.

Найтажну працю американського
господарства сповнюють машини; людська
сila допомінає іхъ тільки. Кожий май-
же фермеръ має екіпажи съ приладомъ
до пісані снопівъ, а і молоченіе не от-
бувається ікъ изъ молотильнихъ го-
ночнихъ паровиками (автомобілями). На
руки чоловікі спадає решта працї, котрі
іхъ порівняно съ Європою є много
менше платити. Правда, що тамъ і пра-
ця інакша. Дуже було помилувся той, кото-
рій думавъ, що Американамъ іхъ вели-
чайші плоди легко приходять; проти-
чно, они суть, ікъ кожде велике дѣло,
підомъ тіжкою працї.

На меншихъ фермахъ заходиться ко-
ро роботи и купецької спекуляції самъ
сподівръ є родиною; если не іхъ силь-
трама парубка, котрому окрімъ харчу
заливати 30—35 гульденівъ, місячно. За-
ливати бути о 4½ год. рано, залогити
сподівръ внарада, снідає о 5½ год.
і оре бути 6 год. почавши до год. 12. О
такій часті обідає и годує худобу до 1½,
то чимъ менші праці до 6 або 7 вече-
рів — всіго отже 12 годинъ. Великі

ферми поділені авчайно на секції (пе-
ниного рода фабрики) о 3.475 моргахъ,
съ своїми особлими будинками госпо-
дарськими, кухнями и бараками для ро-
бітниківъ, іхъ котріхъ въ часахъ горячої
роботи розміщений по 50 ложокъ.
Кождї секції проводить одинъ старшій
и молодшій інспекторъ, підзвіраючі го-
сподарство и видаючі робітницькі харчі,
і 2 урядники рахункові: бухгалтеръ и
касієръ. Плата робітниківъ въ ріжихъ
порахъ ріжна. На весілі виносить съ
харчемъ 45 зр. місячно, въ живихъ 6
зр. денно, ізъ часу молотівъ 5 зр. денно,
і въ осені 65 зр. місячно. Надъ число
приятій робітники платятъ на години.
Заслуги котріхъ въ робітницькі, отри-
мують лікарі и лікарі безплатно. Висока
плата, здоровія пожива, лікарська опіка,
се все здає промовіле ікъ користь ро-
бітниківъ, іхъ Європѣ нечувану, однако
коли настануть перші приморозки, роз-
пускають всіхъ робітниківъ въ
безъ винятку, і вістася при секціяхъ
ледво по кількохъ надвордівъ і паруб-
ів коло худоби. Примѣръ при одній
фермѣ изъ побічнівъ заходѣ обшару
2.815 моргівъ оставало черезъ зиму лише
двохъ надвордівъ.

Все въ того можна піснати, що го-
сподарство ікъ Америці совсімъ отмінне
отъ європейського. Зависимихъ робітни-
ківъ а і питанія роботничого Америка
властило не знає. Американський робот-
никъ се нашъ ремесникъ, а єще лішче
сказати купець, котрій ікъ якъ товари
продав свою працю за ціну ікъ може
найвышшу, ікъ его самого стоять жити
и здоров'я. Ось не єлюбовизує никому
єсть утратою своєї свободи и волї на дон-
шу т. з. обовязкову службу, дожидав
свого часу знаючи добре, що той горячій
части приїде и его праця буде ікъ ему
догодно вакуелена и заплачена. Господар
текже на робітника, ікъ робітника, на
него. Посередникъ іхъ взаимныхъ ді-
ношень єсть ізъ одної сторони потреба,
ізъ другої праця; по роботѣ устають
міжъ ними великі взаємини. Тому, ікъ
невільничихъ въбовязань робітничихъ,
такъ і логично ізъ того выпливавчихъ
а ізъ Європѣ практикованихъ закладобъ
милостинихъ, кась пожичковихъ, при-
туловищъ ікъ „Frig Obdachlose“ і т. п. —
американські посвости — такъ фабрики,
ікъ і посвости земельній — не знають.
Другою не рівно важкою журбою
американського фермера єсть: шпекуля-
ція, ікъ найхосениїше гъжжитковати
свою працю. Ту вже приходить ему пра-
вительство дуже въ помочь. Коли у насъ
господари маючі збіжжя або везе его на
торгъ ібо дожидав, ікъ приїде до хати
жид-гандія, і въ першому случаю

хоть аза ціну та дожидочи купца не-
рівнъ вмушений и за низшу ціну позбу-
ватися збіжжя, щобъ голоручъ домашні не
вертати, ізъ другомъ случаю далекій ізъ
торгу не знаючи кождоразової ціни, ли-
шений майже самоволії гандія — тыхъ
всіхъ недогдістій Американець не знає.
Коли его верно готове, втвозить до най-
ближшої стації железніць, при которой
засіїгдь окремий будинокъ призначений
на збіжжевий магазинъ. Урядникъ до
того назначений каже збіжжя протистити,
зважити, потімъ класифікує и вистав-
ляє властителеви квитъ на скількість
и икбетъ его збіжжя. Властитель може на
підставі сего квита сейчасъ збіжжя при-
сутному агентови купецькому продати по
кождоразовій деній діні; розносівдні-
вий и оголошений на веругъ телеграфами
и деніками, если жъ івъ, то може со-
підгніше, коли схоже, вчинити або верна
того самого роду кожного часу въ ма-
газину втобрести. Однако класифіковані
сорти збіжжя везуть разомъ и перевоз-
ять железніцьми на побережжя, где ве-
ликанськими елеваторами переладовуються
ізъ кораблівъ. Ціла сирова незвичайно
проста: плоди селянинів втбераютъ и сор-
тують железніць, втвозить надъ море,
где елеваторами перекидаются до кора-
блівъ и розвозять ізъ широкій світъ.
Зъ того видно, икъ ваги суть железні-

чигрицькою партією. „Слово“ печатало їх фельетони української мови та званою „культичкою“, то горяче вступалося за самостійність, розносить белоруського народу на Україні і вигадувало російському правительству несправедливий підгір руського язика від Россії. Статі тодішнього „Слова“ противъ пан-російського „Ліса“ і „Современника“, противъ русинокаторбі Каткова і Головского еще до пінти из памяти всіх старшихъ Русинівъ. „Слово“ поручало своїхъ читателямъ „Мету“, із котрой кромъ підготувала статі самого редактора К. Клижковича печататися таїже включно самі праці Угринівъ, а цимъ „Мета“ початалася „культичкою“. Никто тодішній не говорить о „люблінській“, хоті бути якісні дії від засновання народовітські, хоті бути діяння правопису в языку широкородний. Заверхній редакції відомий і правописний представлялися тодішніми сприйде звичею яко другорядне писанье літературне, котре має рівність сажа література, а не політика і політичний товариства. Але тодішній провідніший народний партії, люди молодій і горячковій, уражені замалою зин-хадітельностю старшихъ відъ „Русской Беседы“ (де тодішні сходились всі львівські Русини) съ колодязь жароян і таїнніє пелікотомъ почали накидатися на вонику старшихъ, безшеречно якогодаслуженихъ зуміть, і за нихъ, може бути трохи відъєднано надто горожане постулованые, подібрати ихъ пошагу в і позволяти собі такі заміти, котрі гризали не тільки може свою ж содеряність, якъ свою безъгладнію, уражуючу формую. Доказано-особисти снори військъ оттакъ зъ таємного кружка до публичного житя, до рускихъ часописій, в тутт же подібражений особисти лябіція не знали удержатися відъ первихъ граничъ і розріжнити спає особистихъ бѣ спає народнихъ і добра заглу. Одна в друга сторона не залишила своєї біноти, періодъ то більше переповненою хвічию. Вразъ съ враждою личностій засплюючи позгоди думки, суперечність ідей в сприменені. Отдалилися відъ себе не толькі поодинокі особи, але і ці кружки, цілі сторонництва, а коли по кількохъ літахъ такого обов'язкового відчужування будо слогануті за нашу Русь, яке годъ будо найти яку всімъ сильну точку, всімъ дорогу, і всіма однаковою зрозумілою ідею.

Оттут пристало симпатия польскихъ «людоедъ» и для прогону покрызу подозрять нешамствныхъ противникъ, со всѣмъ цѣлъ партію, ико и противъ о какой жизни єтъ Польши. Пряжничалась оттакъ еще одна подѣя, которая зновъ подала слушають еще больше посудувшихъ вередовщиковъ. Гр. Голуховскій оснѹватель р. 1867 газ. «Русъ», выкремъ вередовщиковъ противъ партіи старшихъ Русинъ. Редакторомъ «Русъ» стаѣ волнишний головной сотрудникъ «Зоря Галицкая» — Федоръ Заречч, але иже то одно, что «Русъ» печаталась приводи-сюю вередовщикамъ ужасаню, выстарчилъ, чтобы друга партіи осудила всѣхъ веро-

доля нашего народа починают описывать враждою разъединенныхъ. Такъ, то сущий достоѣль, та еще сумнійша доля нашего народа, включить часть широкимъ серпомъ покинуты обоньльную вражду и здруженными руками взятыми до пріїцк. Мирътса и працойте — канчевъсь народъ — наша народна доля. Икою же мое буди та згода, чтобы она буда въ широю и тревалою и довела до спбѣльной працы и до добра народа?

Реформа народныхъ школъ

„Non vehiculae sed vita.“
(Lamartine.)

XIII в. пытались. Чь же первоначальный набор институтов, выстроенный через окружную администрацию и нового инспектора на фоне политики, если воспоминаний, — чь ради будущей независимости, чтобы каждый админи-

страждайшай по送去 (старосте) магъ окружнаго раду шк. окружнаго и окружного инспектора.

После §. 31., III-го закона школы, предложенное рады шк. кр. для каждого округа школы особого инспектора окружного, а на случай потребы двух или большего инспекторовъ. Теперь магъ Галичина 37 округъ бывшъ школы и столицъ окр. инспекторомъ. «Пройти» новыхъ законодателей шк. 32 липна ту постанову изъ § 32 неизгѣло, на що и мы годимось.

Ворадѣ подношено первъя парію, що надобръ школы, въискуваныя черезъ окр. раду шк. и инспектора окр. есть недостаточныи, однакъ тъ того ѿ не выходить, щобъ подвоювати число инспекторовъ т. в. творити для каждого администраційного по送去 особного инспектора и особну раду шк. окружнаго. Причина недостаточнаго извѣдору спочине изъ недостаточнѣмъ переведенію школы, а кондѣть и неизвестивъмъ разкладѣ школы чинностей педагогично-дидактическихъ и администраційныхъ. Передовѣніе красна рада шк. понинна взыскати на то щобъ инспекторы окружніи були занесены чинностями виначеленными изъ § 32 и 33 III-го закона инк., а для чинностей чисто администраційныхъ было и старости придане пбели потребы бюра школы бывшаго бтвогѣдне чило урядника бывшъ або манапулантъ. Мѣжъ тѣмъ доси часто практикувалося, що инспекторы окр. еходили майже весь часъ на заседаніи магістрата администраційныхъ справахъ, а случалось примѣръ напѣть, що бывшій староста тернопольскій Лаховскъ высыпалъ инспектора окружнаго п. Емельяніи Михаловскаго п. р. 1879 перенодити правыборы изъ селахъ тернопольского по送去 Прощова, Скоморохи, Смолянка и. що совсѣмъ не належало до обсигнательности инспекторской, аль не пропинилося до поднесенія новаго «его станциона» яко инспектора школы народныхъ

Такоже належало б перевести точні установлені місцевого надзору і організацію місцевих радъ школьнихъ якъ мы вже висказали въ загальному ишомъ поглядѣ изъ Ч. 66 „Дѣла“ и въ бтвояхъ на III-е питанье квостіонаръ Ч. 70 и на VI и VII питанія изъ Ч. 72 и 73. Вжеже §. 16. III-го закону школьного спредѣлія вѣразно, що до педагогично-дидактического надзору школы устанавливає окр. рада шк. одного члена місцевої ради школьної комісії дозорцею, наїти двохъ, где либо бльше школи обслуговують місцев. ради школьнай. Правда, що у наїть часто, наїти сего року въ соймѣ, парламенту на нечинність и недіарійстъ місцев. ради школьныхъ. Справа не дається заперечити, що многі місцев. ради шк. не бтвояють свого призначенію. Однакъ головна причина лежить въ тѣмъ, що въ місцевыхъ причинъ перефарсовується у наїть до автономичныхъ репрезентатій, якъ мы то вже попереду вгадували людій не способныхъ, где вже не можна выбрать рѣшучихъ польскихъ нивелаторій, а такожъ и для того, що въ тихъ самихъ причинъ творить часто місцев. ради школы для бльшої громады, такъ що она не може бути військо чинною. Нехай отже окр. рада шк. именує місцевими надзорцями священиківъ або іншихъ людей интелігентнихъ бокъ огляду на те, що они сути рускими патріотами, а не співаки пісень письменнихъ до місцев. ради та дланого, що сути членами рускихъ гвардій, а тоды значно зменшати або і совсемъ устанутъ парламент на нечинність и недіарійстъ місцев. ради шк. и місцеви, надзорю.

У великий пригодъ й вирүць можуть стати съ надворішю підаль такі звані дорадцѣ ріди окр. шкільної, котрій після §. 34., III-го закона шкільного маєть право бѣльдувати школу свого ісповідання чи свого, опруїти шкільний, бути там же під час визитаций окр. інспектора, доносити зробленій пом'якшенні окр. радѣ шкільної и робити внески, щобъ підвищувати від'язанії школи.

петенція м'єць ради шк. и ви чинностій працювати окр. ради шк., якщо для кождан громади буде вибрана м'єць, рада шк. із людів тимущих, а діяльність педагогично-лідактична и адміністраційна буде розподілена так, якщо ми пішовали, то не буде найменшої потреби подвоювати число окружних ради шк. и окр. інспекторів, якщо то сформулювано в §. 21 „проекту нових аж. шк.”, а також не буде треба тратити значну кількість

— відповідь на це була зроблена таємно, але вона творить
багато відчуття, якщо відома, що вона відбулася. Т. є. щоби стар-
ший, добреїший учителін наглядалі юніць
колегісъ, які то проявлювали „Szkoła“.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Австрійско-Угорська Монархія

(Рада державна) поспішше дуже з
своими роботами, щоби ихъ укінчати пе-
редъ феріями співочими. Дня 12 грудня
по похоронахъ жертвъ пожару зборянки
послили засіданье п'єчоромъ. Новѣхъ вѣ-
нова цѣла вже принита нерешенно такъ,
якъ хотѣло правительство; правили вѣловъ
большостю (ззыгайно 10) голосами перего-
лосування львицію. Польські посли проти-
вились въ комиссії постгановії нової військо-
вої, щобы въ случаѣ, коли побѣда въ третіхъ
війсахъ обонізанихъ до служби військової не
дастъ повного числа рекрутить, асентерено-
вано четверту класу. Проти той посту-
пковій під часъ спеціальної дебати виступивъ
съ бесѣдою и нашъ посолъ с. Озаркевичъ.
Тымчасомъ Грохольскій під часъ дебати за-
явивъ въ імени Поліковъ, що они будуть
голосувати за чотирма класами побороними,
бо „правительству на тѣмъ богато зале-
жать“. На 179 засіданію министерства фінан-
сова вийде проектъ о звужитванію пер-
шої раты ухваленого радою державною кре-
диту въ квотѣ 75,000 зр. на закупку вѣтъ
громади мѣста Праги грунту підъ буди-
щої ческої семінарії педагогічної
ії, академії штурги и школы промислової.
На 180-тому засіданію були вѣти винимка
на порядку дневномъ: пропозиційний бу-
джетъ до конця марта 1882 р. и первата
занятіе внесеніе дра Гарбста, щоби вибрati
комісію, которая малабы парадитися надъ от-
повідью гр. Таффе на питанієніе въ спра-
ві банку для країнъ коронованихъ.

Подобно якъ дебаты надъ новелюей вѣскоюю пошла даже гладко и дебаты надъ пропизоричнымъ бюджетомъ на первій кварталь 1882 р. Эз стороны гѣвцѣ выступили яко борецъ противъ бюджетовъ нас. Плещеръ. Яко основу до полемики взялиъ бытъ недавне экспозиціе мин. Думнаўскаго и заявлявали, что цифры изъ министерской экспозиціи поданы фальшиво и поперекручованы, таъ що фактично бюджетъ въ р. 1882 не буде мажи меншого о 4,300,000 зр. дефициту якъ въ р. 1881, але противъ, въ 1882 р. дефицитъ буде о мніонѣ бѣльши. Далѣе цифрами доказывали Плещеръ, что будеъ на р. 1882 показуясьъ далеко некористнѣшимъ бѣть бюджету въ р. 1879 (послѣднаго року централитничного министерства). Отъ 1879 р. до 1882 доходы державы прослѣдилъ разъ-и-разъ росте. Далѣе обидѣлъ Плещеръ, что дефицитъ въ р. 1882 поддается еще черезъ будову галиционої желѣзницѣ трансверзальной, а министръ изъ словъ экспозиціи той позиціи соѣдѣлъ не вставъ. Плещеръ переходилъ далѣше и критиковалъ экспозиціе точка за точкою и замѣчаніемъ свою бѣсѣду заливашемъ, что задача гѣвцѣ еже только борба противъ генералююшаго правительства, якъ долго оно буде существовать. На бѣсѣду Плещера отвѣтилъ самъ министръ скарбу. Отвѣтилъ сго, мусыкъ признатель, буда симъ разомъ даже слаба и то лишь чисто формальна ани крылаты претъ методы: на занды Плещера съ залежившими цифрами финансового экспозиціе, др. Думнаўскій ии словомъ не отвѣтѣлъ. Палата большинствомъ голосовъ ухвалила перейти до спільныхъ дебатовъ надъ пропизоричными бюджетомъ и ихъ специальной дебатъ ѿ Гербога въ сріблѣ отвѣтилъ гр. Тифе на пртервальцію о банку для краѣвъ земель слѣдующими разомъ.

На 45 засіданні народного комітету 12 грудня стала на порядку дискусія справа викупу через державу жовтій західної (West-Bahn). Резервант викликав Пленеръ відоз, щоби для викупу ток же пропоручивши, щоби підзвітствується ствою ток жовтійці на користь газети для держави угоду оз горголь бар. Піно і скарбу, але Дунайській, забирали голоса за ток же. Др. Дунайський отповівши на бесіду Косте- цев зробив екскурсію з на поїзд заліз-

справи чинності приложив до той но-
вакції і то що їде відъ отвѣтчатель-
ністю радѣ окружній, або знайдеть та-
кій, що нѣкого не буде собї робинъ въ
грохомъ и уступенія, а найтъ скаже: „Ба-
да въ нова, конінь дешев!“

Проманівши отже за задержаніемъ
дѣлъ засудженої, і мѣтці, радѣ
окружній въ дусѣ хотіть обовязуву-
ти III. закону школиного, а домагаються
закону мѣстн. радѣ шк. для кожної гро-
мади въ себїнії въ організації ихъ, по-
диктованої толькі мотивами педагогі-
ческими.

(Даліше буде.)

На розпутяхъ.

Наша підїшна політика с. с. наша
політика парламентарна вже досить да-
же перестала бути єдиною надїєю Ру-
синівъ. По довгихъ досвѣдахъ і сумніяхъ
розварованіяхъ, пересідчливи Русини,
що першої опоры для розвою і поступу
нашого життя народного треба намъ шу-
кати перве всего въ домашній організа-
ції въ працї для подніжнія народу і що
тутъ єдина порука нашого життя въ нашої
лучшої долї. Бечь внутренній силы і
організації вже висилена нашихъ по-
сланцівъ, і не можуть увічнати тривалими
і вічними успіхомъ. Длітого то голо-
вана увага звертається теперъ передовсімъ
до той внутрішній політики, до той до-
машній організації і працї.

При тѣмъ вѣбъ однакожи вербно-
душна загаломъ Русинівъ і та підїшна
політика нашихъ посланцівъ, чи въ радѣ
державній чи въ соймѣ. Голосованіе
вадѣ внесеньемъ дра Гербета о министер-
ствовѣдії въ спрії „банку країни“ на
ново пригадаю Русинамъ тѣ розхідній
дороги, тѣ розпуті, на якихъ поверта-
єся політика треть рускихъ посланцівъ. Ви-
па. Ковальський і Кулаковський голосували
за внесеньемъ дра Гербета, Ви. о. Овар-
кевичъ противъ внесення. Подѣль і не-
агода межи рускими посланцівъ стали зновъ
видними, тымъ виднійшимъ, що сама
справа була надїєю дуже важна, бо она,
якъ призначають теперъ найтъ автономі-
стичній часописи, рѣшила не толькі о до-
брію або недобрію для министерства,
але і о єго будучій долї. Ісли внесення
дра Гербета було бы, прините, министер-
ство мусівської було хотіть въ часті, іси
не въ цѣлості уступити. Справа стояла
отже на бѣстрю і не була сонечимъ робно-
душна для Русинівъ. Фактомъ єсть, що
голосъ о. Оваркевича спас, сего разу ми-
ністерство гр. Таффого, а именно мин.
дра Дунавського. Зновъ показалося, що
руски посланці можуть часами не толькі
занажити але і рѣшити.

Не будемо судити, котру сторону
саїдує въ тѣмъ случаю оправдати і кому
віддати справедливості. Не хочемо выда-
вати такого суду, бо дѣла політична си-
туація въ радѣ державній видається намъ
надто скомпликовано, неясною і сері-
юзною, щобъ можна въ далека оцінити
всі можливій комбінації і наслѣдства
съ новою вѣрою, і видасти судъ за-
рвію вѣрний якъ і рѣшучий. Не маємо
принципи сомніватись, що наші посланці і
тутъ руководилися чувствомъ свого таж-
кого обовязку, собственно розважили свої
поступки і голосували съ цѣлою сід-
домстю свої великої отвѣтальноти пе-
редъ народомъ і передъ історію. Нико-
му въ нѣтъ не хочемо отмовляти щиро-
добрий волї, служити добру руского на-
рода. Ми беремо лише фактъ, що і сего
разу, якъ такій рѣшаючій хвили роздѣли-
лись голоси нашихъ посланцівъ. Яку вагу
же такій роздѣль, якъ враженіе викли-
кає бѣтъ у загалу Русинівъ, о тѣмъ, мы
зросторонній говорили вже въ нашій статті
„Рускій посланецъ въ радѣ державній“. Ми
здеси шкодливість і незвичносмѣсть
такої незгоди і несолидарності посланцівъ,
ми указали варзомъ способъ виходу въ
того аномального положенія, якій пред-
ставивши намъ єдину можливість. Съ зна-
комъ, мусівської скажати, що нашого голосу
не уважано, али не указано іншого спо-
собу виходу. Незгода осталась, аномаль-

ність предважна і загаль. Русинівъ съ
прикримъ чувствомъ глядити на дальній,
необхідній наслѣдства сїї аномальної
негоди.

Цьї положеніе стало о много са-
ріонійшими. Середъ т. въ автономі-
стобъ утворився новий клубъ „цен-
трумъ“. Отвішенія партій і поодинокихъ
клубівъ стають щоразъ більше ском-
пликованими, стосунокъ голосівъ щоразъ
більше непевнимъ і амбічнимъ, — над-
ходить хвили, коли въ даному случаю
голоси рускихъ посланцівъ можуть рѣшити
о будучії не лише самого министер-
ства, не лише той або другої справи, але і
о будучії дальшої судьбы Ав-
стрії. Въ таку пору нема вгоди межи
рускими послами! Сумніо — але правдиво.
Мы въ нашої сторони мусимо съ цѣлою
серіюстю указати на те положеніе і
жадати, щобъ або наші голоси віднесе-
ний въ статті „Рускій посланецъ въ радѣ
державній“ бути вислуханій і вгода
межи послами була привернена въ спо-
собъ тамже указаный, або щобъ наші
голоси указали намъ бодай іншій способъ
виходу въ положенії, котре що найменше
не може одушевлити Русинівъ.

Въ справѣ рускої школы народ. во Львовѣ.

Вѣбъ подана львівськимъ „Словомъ“,
а такъ пригожа для польськихъ газетъ
„Слъвъ“, „Дзіен. ро.“ і „Газ. паг.“, будь-
тобъ посоль о. Озаркевичъ отказался вѣтъ
участи въ депутатції рускихъ посланцівъ до
министра просвѣти бар. Конрада для
предложенія ему пропамятного письма въ
справѣ рускої школы народної во Львовѣ — єсть сонечимъ неправдива. Якъ
довѣдуємо вѣтъ цѣлкомъ достовѣрного
жерела, Ви. іп. Ковальський і Кулаковсь-
кий не визвали Ви. о. Озаркевича до у-
часті въ той депутатції, ани найтъ не
важомилю его о тѣмъ, що рѣшили, уда-
ти до министра, тоже вже длітого не
може Ви. о. Озаркевичъ отказался вѣтъ
участи въ депутатції. Патріотизмъ о. О-
заркевича і его дбалсть о добро руского
народа суть такъ добре вѣбъ відомъ, що
никто не може посуджувати его о робно-
душністії а тымъ більше о неприхиль-
ності для успішного рѣшени будучії
долї рускої школы народної во Львовѣ.
Можемо запевнити, що Ви. о. Озаркевичъ,
бувши радо візивъ участи въ депутатції,
еслибы бути до того заважаний, і що
ему справа рускої школы народної во
Львовѣ такъ само дорога, якъ вѣбъ
циркъ патріотамъ. Ревесійній безпод-
ставній а неправдивій вѣсти толькі мо-
жуть шкодити самимъ Русинамъ, бо
якъ бачимо, польські газеты радо подно-
сять ихъ, щобъ лише вмовити въ свою
публіку, що ось то найтъ не вѣбъ Ру-
синахъ хочуть мати руску школу во Львовѣ!

ДОПИСІ.

Отъ Угнова. (Голосъ угновського дека-
нату въ справѣ залегальнихъ вкладокъ до вдо-
вично-сиротинського фонду по гр. х. священ-
никахъ Перемишльської епархії.) Духовенство
угновського деканату обявиво на дека-
нальному соборчику одного голосно свое
мінініе въ справѣ вплати залегальнихъ
вкладокъ до вдовично-сиротинського фонду
по священникахъ Перемишльської епархії якъ
слідує:

Сума залегальнихъ рочнихъ вкладокъ
до вдовично-сиротинського фонду виносить
дуже значну квоту, бо поспілі спроводдані
въ р. 1878 прилога Г) і въ року 1879
прилога А) **21.000** зр., тымчасомъ коли
вагальна сума кореннаго маєтку вдовично-
ср. фонду виносить лише 73.000 зр. а. в.
При такої сумінѣ становить станѣ фонду і такої
великій скількості залегальнихъ вкладокъ
духовенству угновського деканату мусить
рѣшучо запротестувати противъ піднесе-
ній гадки, щобъ тії залегальности або цѣл-
комъ або бодай хоть въ часті пропустити-
ти. Бувши се актъ занадто великого, ни-
чимъ неоправданого милосердія а ради

маріотравства супротивъ тихъ немилос-
ердныхъ членівъ, котрі не візжаючи
на будучу долю своїхъ власніхъ родинъ
і всіхъ священичихъ вдовъ і сиротъ
допустилися такі великихъ залегальностей.
Вдовично-сиротинський фондъ єсть товари-
стомъ священиківъ, котре має свои ста-
тута священиківъ, котре має свои ста-
тута обовязуючі варбно всіхъ членівъ
сего товариства. Участь въ користанії въ
запомогти єсть услідженія священическимъ обо-
важній статутами на членівъ власніхъ.

Повышеши отже гадка, предложенія найтъ
комісії управлюючої вдов.-ср. фонду, щобъ
членівъ вдов.-ср. институту, за-
лягаючи съ своїми рочними вклад-
ками або і сонечимъ неплатничимъ тихъ
вкладокъ цѣлкомъ або бодай частково
впустити залегальні вкладки, — візлює
їть собѣ нарушеніе постановъ статута.
Допустити таку гадку значилось призна-
ти, що не конче треба бути дѣйстви-
тельнимъ членомъ того института,
складючи правильно рочні вкладки до
того фонду, а досить толькі бути въ
іменованія священикомъ, щобъ мати
право побирати въ того фонду. Се вже
надто явно противіяє самимъ
найголовнійшимъ основамъ нашого то-
вариства і для того мы члены вдов.-ср.
інститута єсьмо рѣшучо противія той
гадці і ви увагляднію. Ми думаемо, що
ино вдовы і сироты тихъ священиківъ,
котрі за єого житя свої вкладки до
фонду правильно платили, мають право
побирати запомоги въ того фонду, такъ
само якъ і въ всіхъ іншихъ товари-
ствахъ асекураційнихъ і банкowychъ
толькі дѣйствительні члены, сповінюючі
статутами на нихъ вложений обовязки,
мають право хбнувати въ користі для
членівъ статутами застереженыхъ.

Ми не приневолюємо нашихъ бра-
тій по чину, щобъ они доконче були
членами нашого вдов.-ср. інститута.
Імъ свободно забечичитись въ якомъ
нишомъ інститутѣ, єсли не хотять пла-
тити своїхъ вкладокъ до нашого фонду,
але найже зновъ неплатничі вкладокъ не
жадають выплати запомоги въ нашого
фонду для нихъ вдовъ і сиротъ, бо ніяк
асекураційне товариство не выплатить
асекурованого капіталу такимъ членамъ,
котрі не вплачовали правильно своїхъ
вкладокъ і залигають хотіти съ одною
ратою.

Члены вдовично-сиротинського ин-
ститута, угновського деканату, якъ сід-
дить спроводданіе въ р. 1878 прилога Г),
один въ цѣлій епархії платити правильно
но свої вкладки і не мають ніякихъ за-
легальностей, а тымъ дали доказъ, що со-
вѣтно і поважно понимаюти свої об-
овязки наглядомъ вдов.-ср. фонду і що
мають право жадати річної точності бути
другихъ і вступати за цѣлостю і не-
нарушимостю фонду. Длітого залигаємо,
що мы не можемо уважати за членівъ
вдов.-ср. фонду тихъ, котрі залигають
хотіти съ одною рочною вкладкою і не
сплатили всіхъ своїхъ залегальностей, і що
мы не поводимо ни одного цента въ
залегальнихъ ратъ кому небудь опускати—
въ противію случаю будемо принево-
леній перестати наші доси правильно
оплачувани вкладки рочні дальше платити.

Не можемо признати, щобъ въ
їхъ епархії були священики, котрі не
могли бы заплатити річної вкладки 12 зр.
до вдов.-ср. фонду. Ми вѣбъ священики
їхъ, бо не одержуємо достаточної і
нашому становищу вдовичної платити.
Вѣбъ нашимъ приходникамъ почислено
наше удержаніе річно по 315 зр. а. в.
Жерела нашихъ доходить суть троїкъ:
1) дохдь въ права ештрафиля (дохдь
въ церкви), 2) дохдь въ господарки і 3)
дохдь готовими грошами въ каси, яко
дооплата до конгрю. Въ многихъ случа-
їхъ суть всі ті жерела нашихъ дохо-
дівъ дуже скіп і недостаточні, одна-
ко жже єще ни одинъ священикъ не умеръ
въ году і при можливій оглядності на
будущу долю вдовъ і сиротъ не буде
незвичайної трудності, убирати въ
своїхъ вдовъ і сиротъ не въ
забезпеченьє своїхъ родинъ. Ми
зажадуємо, щобъ священикъ не віз-
жає въ залегальності на членівъ
вдовично-сиротинського фонду.

Платити 157—200 зр. рѣчно можуть
платити на зондъ рочну вкладку 12 зр.
і дѣйстиво платити, що зарбники і ре-
жівники можуть бодай въ первыхъ слу-
чаахъ частку свого зарбку капитализо-
вати, то не можна сомніватись, що сви-
щеники-приходники могли бы такожъ ви-
добути тую рочну ленту 12 зр. для обез-
печення своїхъ родинъ, особливо еслибы
такожъ і жено священиківъ схотіли въ
свого женського господарства для забез-
печення свої будущості до сего прити-
ненія.

Кто ухиляється вѣтъ обовязківъ, ухи-
ляється тымъ самимъ такожъ і бѣть правъ
и не може въ нихъ користати. Для того
то мы члены вдов.-ср. інституту, угнов-
ського деканату заявляемо симъ отверто,
що не можемо дѣлітися залегальностями
вдов.-ср. фонду въ тихъ, котрі
своїхъ вкладокъ будуть въ часті будуть на-
їтъ въ цѣлості не оплачувати, взяли-
мо такожъ, що не можемо призвати
права запомоги въ фонду вдовамъ і си-
ротамъ по тихъ священикахъ, котрі че-
резъ цѣлій чась свого священства не
платили вкладокъ і дощерівъ передъ смер-
тю одну або дѣй ратъ заплатили.

Сели протов вѣбъ вдовы і сироты по
всіхъ священикахъ нашої епархії ма-
ють мати право до запомоги, то пѣтъ
священики зарбно повинні мати обов-
язокъ платити вкладки. Тоже і вдовы і
сироты тихъ священиківъ, котрі залигаю-
ть съ своїми вкладками, толькі то-
гда можуть мати право на запомогу,
єсли ті священики сплатити до фонду
вѣтъ свої залегальності до поєднаного цента,
бо толькі въ такомъ случаю не будуть
покривдженій вдовы і сироты тихъ свя-
щениківъ, котрі залигдь правильно
плачувають свої рочні вкладки.

Таке єсть мініній дѣйствителльнихъ
членівъ вдовично-сиротинського фонду въ
угновського деканату.

М. Несторовичъ,
мѣтодеканъ угновського деканату.

Зъ Підберезець. (Загальни зборы
селянської читалини.) Для 4 грудня с. р.
відбулися перші загальні зборы товари-
ства читалинъ въ селѣ Підберезціяхъ, до
которих приступило вже 56 членівъ зъ єще
їхъ коїдьмъ днемъ нові члены при-
ступают. На тѣ зборы зібралися 41 чле-
нівъ

Франція. Бедиа зачтальню вишишилъ въ Франціи и по съ окнѣ граничами рѣкъ арестъ и процессъ передъ судомъ присяжныхъ изъ окраинъ Рустика, французского министра-рѣзидента изъ Туїї, противъ коммунистовъ и редакторовъ газеты "L'Amalgame". Решеоръ напечаталъ въ свой газетѣ статьи вымѣреніи противъ Рустика: въ тѣхъ статтяхъ заключалъ Решеоръ Рустика, что былъ въ Туїї документами рожныхъ нечестивыхъ громовыхъ спекулаций, що брали бѣзъ тѣснаго хлѣба, и называли "Trinkgold", альбомъ газеты первою выразилъ ужитый Решеоръ. Эта представлена Решеоръ выяснило, что правительство французское въ томъ вѣкѣ знало, але монало, бо гдѣжъ шахматы особы — тутъ передѣльши разумѣлись Гамбета — рожки мали не совсѣмъ тѣ же падки въ чѣмъ тѣй грѣ. Решеоръ настѣпнѣ напѣти, що цѣла туніска выправа буда выдѣлана тѣлько на личну спекуляцію генериковъ муніципалитету. Все тое Решеоръ напечаталъ, але не напѣти доказати, бо якъ гдѣжъ доказательныхъ доказаў годъ паслѣда, бо Рустикъ все робилъ черезъ посредника, одну ламу, котра мала величина изъ бѣзъ. Рустикъ заскаржилъ Решеора въ Париже — и минувшаго тѣждна отбѣлъ, якъ сказали, розправа передъ судомъ прохожихъ. Рустикъ приѣхалъ въ Туїї на рарочную въ розправу. На розправѣ буда переслухуваній многиѣ свѣдки, гдѣжъ въ нихъ дуже високо-поставленіи особы (вѣжъ виними буши министеръ дѣль за граничныхъ Бартелеми Ст. Нель и всѣ сбѣдники коректно для Рустика. Въ загадѣ изъ самъ Решеоръ иго сѣдки не могли доказати праїи замѣдѣній, починенныхъ Рустикомъ изъ Іститута. Здавалось отже, що судъ присяжныхъ выдастъ вердиктъ, уважаючи Решеора виннимъ. Тымчасомъ вердиктъ судїи присяжныхъ не потвердили вину Решеора а трибуналъ на подставѣ того, що судїи гасудиши Рустика на заплату коїтъ процесу. Результатъ процесу, якъ сказали, зробилъ дуже велику сенсацію въ Франціи особенно, а и въ чѣмъ Европѣ. Для Рустика и Гамбеты вердиктъ присяжныхъ бувъ дуже упокорючій. Пытаніе: дії судїи присяжнихъ уважаючи Решеора такъ несподѣвано, коли бѣзъ, лижъ сказано, не мѣгъ перевести доказу праїи? На тое газеты дакътъ вѣдома отповѣдь. Газеты офіціальни, щоби оборонити Рустика, не появлялись напѣти голосити, що судїи присяжныхъ видали вердиктъ подъ грозьбами въ сторону комуністовъ. Се, разумѣеться, нѣправда. Но наша думка справедливаго таїтъ, що присяжній уважаючи Решеора діїто, бо масы народа не мали и не мѣгъ довѣрия до выправи туніской, котру, якъ звесто, правительство предоржало бѣль на власну руку, якъ въ вѣлъ народа.

Въ пятницю минувшаго тѣждна зѣстъ парламентъ французскій замкненій. Нова сесія розпочнєась въ сѣчніи 1882 р. До того часу сенатъ має бути обновленій изъ $\frac{1}{2}$ частіи членівъ. Гамбета надѣєсь, що новіѣ виборы ($\frac{1}{2}$ частіи сенату) випадуть въ дусь поступоній въ тогдь заміненіи поїднії гармонії и згоди межъ сенатомъ и палатою послонъ. Першимъ важнѣмъ прокремъ нового правительства єднаєть сїд дуючою сесії парламентарію буде „розоудна ревізія конституції“. Коли та основна реформа буде щасливо переведена, тогдь, якъ каже „Нарвініе французь“, органъ Гамбеты, можна буде въ хобномъ переводити въ всїхъ іншихъ реформахъ.

НОВИНКИ.

— Для помѣщенія женьського воспитанника підъ проводомъ Василійко заснувалъ свій дімомъ дотичній комитетъ въ римському Інституту „Народного Дому“ относительно реальністъ на передмѣстію отрѣбской въ Львовѣ. Та реальність положена підъ ч. 14 и 16 и складається въ двохъ будынкѣвъ, вмѣсто въ одноквартирной каменицѣ, занимавшою 18 кімнат, и въ меншому дому о 3 кімнатахъ, до котрого належить такожъ станиця. Кромѣ того есть при тихъ реальністъ обширне подсобье, въ поза дімами місторіи, занимуючою півтора морга землї. За та реальність заплачено 24.500 зр. и контрактъ иже заключенъ въ імені „Народного Дому“.

— Митрополитъ консисторія львівська розслідує сїмъ дімомъ до свїтъ дімомъ куренію, въ котрой обговорюючи нужданіе подобніе матеріальніе нашого горскогого люду, вимінавши зарозумѣти священникамъ, щоби запрещали въ народѣ погубне піаністство чорнотихнії, проповѣді, мисії, и охоронували бранти тверезості и заштита, въ вѣмъ тверезості побуждніє трудолюбіе и снайдобіе. Консисторія звергасъ вимінавши увагу душнастіаркѣ на тое, щоби горскій народъ не купували „часописъ“ и ставили Чижъ отрѣбской Позавки малабы дружки печать величодніхъ у живітъ (що бути такъ занятьми ворогами руского языка), що напѣти такъ добродетельна цѣль

щоби по можности якъ самі правоохранители таїтъ въ землю вимінавали въ землю. Въ єдностіи комітета Рустика, французского діїто, що увідомленіе въ Туїї проти газети „L'Amalgame“, Решеора напечаталъ въ своїй газетѣ статії вимѣреніи противъ Рустика: въ тихъ статтяхъ заключалъ Решеоръ Рустика, що бувъ въ Туїї документами рожныхъ нечестивыхъ громовыхъ спекулаций, що брали бѣзъ тѣснаго хлѣба, и называли „Trinkgold“, альбомъ газеты первою выразилъ ужитый Решеоръ. Эта представлена Решеоръ выяснило, що правительство французское въ тѣмъ вѣкѣ знало, але монало, бо гдѣжъ шахматы особы — тутъ передѣльши разумѣлись Гамбета — рожки мали не совсѣмъ тѣ же падки въ чѣмъ тѣй грѣ. Решеоръ настѣпнѣ напѣти, що цѣла туніска выправа буда выдѣлана тѣлько на личну спекуляцію генериковъ муніципалитету. Все тое Решеоръ напечаталъ, але не напѣти доказати, бо якъ гдѣжъ доказательныхъ доказаў годъ паслѣда, бо Рустикъ все робилъ черезъ посредника, одну ламу, котра мала величина изъ бѣзъ. Рустикъ заскаржилъ Решеора въ Париже — и минувшаго тѣждна отбѣлъ, якъ сказали, розправа передъ судомъ прохожихъ. Рустикъ приѣхалъ въ Туїї на рарочную въ розправу. На розправѣ буда переслухуваній многиѣ свѣдки, гдѣжъ въ нихъ дуже високо-поставленіи особы (вѣжъ виними буши министеръ дѣль за граничныхъ Бартелеми Ст. Нель и всѣ сбѣдники коректно для Рустика. Въ загадѣ изъ самъ Решеоръ иго сѣдки не могли доказати праїи замѣдѣній, починенныхъ Рустикомъ изъ Іститута. Здавалось отже, що судїи присяжныхъ видали вердиктъ, уважаючи Решеора виннимъ. Тымчасомъ вердиктъ судїи присяжныхъ не потвердили вину Решеора а трибуналъ на подставѣ того, що судїи гасудиши Рустика на заплату коїтъ процесу. Результатъ процесу, якъ сказали, зробилъ дуже велику сенсацію въ Франції особенно, а и въ чѣмъ Европѣ. Для Рустика и Гамбеты вердиктъ присяжныхъ бувъ дуже упокорючій. Пытаніе: дії судїи присяжныхъ уважаючи Решеора такъ несподѣвано, коли бѣзъ, лижъ сказано, не мѣгъ перевести доказу праїи? На тое газеты дакътъ вѣдома отповѣдь. Газеты офіціальни, щоби оборонити Рустика, не появлялись напѣти голосити, що судїи присяжныхъ видали вердиктъ подъ грозьбами въ сторону комуністовъ. Се, разумѣеться, нѣправда. Но наша думка справедливаго таїтъ, що присяжній уважаючи Решеора діїто, бо масы народа не мали и не мѣгъ довѣрия до выправи туніской, котру, якъ звесто, правительство предоржало бѣль на власну руку, якъ въ вѣлъ народа.

— До рады поїдново въ Турцѣ отбѣлъ, якъ обвінчалъ урядова Gaz. Iw. для 15 (27) грудня с. р. доносила виборъ одного члена въ групу громадъ чѣмъхъ. Поповже въ поїдні турецькимъ належить до тихъ групу лише громада мѣста Туркі, притомъ виборъ той має бути після установи первовіднаго черезъ громадську раду мѣста Туркі. Належаючи стартинос вѣмія силами, щоби виборъ напѣти на одного зъ нашихъ заслуженихъ Рушионії.

— Зъ Рудою пишуть намъ: Дня 12 з. грудня с. р. отбѣлъся у насъ виборы до рады поїдново въ меншіхъ поїдностяхъ, та, на жаль, вишли для насъ Рушионії немоно, хотіло, що судїи присяжныхъ видали вердиктъ, уважаючи Решеора виннимъ. Тымчасомъ вердиктъ судїи присяжныхъ не потвердили вину Решеора а трибуналъ на подставѣ того, що судїи гасудиши Рустика на заплату коїтъ процесу. Результатъ процесу, якъ сказали, зробилъ дуже велику сенсацію въ Франції особенно, а и въ чѣмъ Европѣ. Для Рустика и Гамбеты вердиктъ присяжныхъ бувъ дуже упокорючій. Пытаніе: дії судїи присяжныхъ уважаючи Решеора такъ несподѣвано, коли бѣзъ, лижъ сказано, не мѣгъ перевести доказу праїи? На тое газеты дакътъ вѣдома отповѣдь. Газеты офіціальни, щоби оборонити Рустика, не появлялись напѣти голосити, що судїи присяжныхъ видали вердиктъ подъ грозьбами въ сторону комуністовъ. Се, разумѣеться, нѣправда. Но наша думка справедливаго таїтъ, що присяжній уважаючи Решеора діїто, бо масы народа не мали и не мѣгъ довѣрия до выправи туніской, котру, якъ звесто, правительство предоржало бѣль на власну руку, якъ въ вѣлъ народа.

— На університетѣ львівському отбѣлъся минувшаго літніка иматрініуліція ново-поступившихъ академіківъ, до котрьхъ промоляє ректоръ дръ Сентакъ. Число ново-поступившихъ слухачківъ виносить 310; зъ тихъ записалося на виборъ теологічніи 98, на філософічніи 21, а на праїтовою вибрали лат. священника зъ Рудою, алежъ до Польши виними агітаторъ. До виборъ виїхалися всѣ тутіши ціаны, що здавалось, ковыбы то виборы въ більшихъ поїдностяхъ. Але они були при виборахъ для самон агітациі, щоби не допустити жадного „відіюжієвскаго“ кандидата. Святихъ обовіязкомъ окличніхъ Рушионії, щоби не засміяли народної сирии, въ цѣлії для успішнішого дѣлання, звишили „руську раду народну“, бо инакше годъ надѣялось на лучшу долю.

— На університетѣ львівському отбѣлъся минувшаго літніка иматрініуліція ново-поступившихъ академіківъ, до котрьхъ промоляє ректоръ дръ Сентакъ. Число ново-поступившихъ слухачківъ виносить 310; зъ тихъ записалося на виборъ теологічніи 98, на філософічніи 21, а на праїтовою вибрали лат. священника зъ Рудою, алежъ до Польши виними агітаторъ. До виборъ виїхалися всѣ тутіши ціаны, що здавалось, ковыбы то виборы въ більшихъ поїдностяхъ. Але они були при виборахъ для самон агітациі, щоби не допустити жадного „відіюжієвскаго“ кандидата. Святихъ обовіязкомъ окличніхъ Рушионії, щоби не засміяли народної сирии, въ цѣлії для успішнішого дѣлання, звишили „руську раду народну“, бо инакше годъ надѣялось на лучшу долю.

— На університетѣ львівському отбѣлъся минувшаго літніка иматрініуліція ново-поступившихъ слухачківъ виносить 310; зъ тихъ записалося на виборъ теologічніи 98, на філософічніи 21, а на праїтовою вибрали лат. священника зъ Рудою, алежъ до Польши виними агітаторъ. До виборъ виїхалися всѣ тутіши ціаны, що здавалось, ковыбы то виборы въ більшихъ поїдностяхъ. Але они були при виборахъ для самон агітациі, щоби не допустити жадного „відіюжієвскаго“ кандидата. Святихъ обовіязкомъ окличніхъ Рушионії, щоби не засміяли народної сирии, въ цѣлії для успішнішого дѣлання, звишили „руську раду народну“, бо инакше годъ надѣялось на лучшу долю.

— На університетѣ львівському отбѣлъся минувшаго літніка иматрініуліція ново-поступившихъ слухачківъ виносить 310; зъ тихъ записалося на виборъ теologічніи 98, на філософічніи 21, а на праїтовою вибрали лат. священника зъ Рудою, алежъ до Польши виними агітаторъ. До виборъ виїхалися всѣ тутіши ціаны, що здавалось, ковыбы то виборы въ більшихъ поїдностяхъ. Але они були при виборахъ для самон агітациі, щоби не допустити жадного „відіюжієвскаго“ кандидата. Святихъ обовіязкомъ окличніхъ Рушионії, щоби не засміяли народної сирии, въ цѣлії для успішнішого дѣлання, звишили „руську раду народну“, бо инакше годъ надѣялось на лучшу долю.

— На університетѣ львівському отбѣлъся минувшаго літніка иматрініуліція ново-поступившихъ слухачківъ виносить 310; зъ тихъ записалося на виборъ теologічніи 98, на філософічніи 21, а на праїтовою вибрали лат. священника зъ Рудою, алежъ до Польши виними агітаторъ. До виборъ виїхалися всѣ тутіши ціаны, що здавалось, ковыбы то виборы въ більшихъ поїдностяхъ. Але они були при виборахъ для самон агітациі, щоби не допустити жадного „відіюжієвскаго“ кандидата. Святихъ обовіязкомъ окличніхъ Рушионії, щоби не засміяли народної сирии, въ цѣлії для успішнішого дѣлання, звишили „руську раду народну“, бо инакше годъ надѣялось на лучшу долю.

— На університетѣ львівському отбѣлъся минувшаго літніка иматрініуліція ново-поступившихъ слухачківъ виносить 310; зъ тихъ записалося на виборъ теologічніи 98, на філософічніи 21, а на праїтовою вибрали лат. священника зъ Рудою, алежъ до Польши виними агітаторъ. До виборъ виїхалися всѣ тутіши ціаны, що здавалось, ковыбы то виборы въ більшихъ поїдностяхъ. Але они були при виборахъ для самон агітациі, щоби не допустити жадного „відіюжієвскаго“ кандидата. Святихъ обовіязкомъ окличніхъ Рушионії, щоби не засміяли народної сирии, въ цѣлії для успішнішого дѣлання, звишили „руську раду народну“, бо инакше годъ надѣялось на лучшу долю.

— На університетѣ львівському отбѣлъся минувшаго літніка иматрініуліція ново-поступившихъ слухачківъ виносить 310; зъ тихъ записалося на виборъ теologічніи 98, на філософічніи 21, а на праїтовою вибрали лат. священника зъ Рудою, алежъ до Польши виними агітаторъ. До виборъ виїхалися всѣ тутіши ціаны, що здавалось, ковыбы то виборы въ більшихъ поїдностяхъ. Але они були при виборахъ для самон агітациі, щоби не допустити жадного „відіюжієвскаго“ кандидата. Святихъ обовіязкомъ окличніхъ Рушионії, щоби не засміяли народної сирии, въ цѣлії для успішнішого дѣлання, звишили „руську раду народну“, бо инакше годъ надѣялось на лучшу долю.

— На університетѣ львівському отбѣлъся минувшаго літніка иматрініуліція ново-поступившихъ слухачківъ виносить 310; зъ тихъ записалося на виборъ теologічніи 98, на філософічніи 21, а на праїтовою вибрали лат. священника зъ Рудою, алежъ до Польши виними агітаторъ. До виборъ виїхалися всѣ тутіши ціаны, що здавалось, ковыбы то виборы въ більшихъ поїдностяхъ. Але они були при виборахъ для самон агітациі, щоби не допустити жадного „відіюжієвскаго“ кандидата. Святихъ обовіязкомъ окличніхъ Рушионії, щоби не засміяли народної сирии, въ цѣлії для успішнішого дѣлання, звишили „руську раду народну“, бо инакше годъ надѣялось на лучшу долю.

— На університетѣ львівському отбѣлъся минувшаго літніка иматрініуліція ново-поступившихъ слухачківъ виносить 310; зъ тихъ записалося на виборъ теologічніи 98, на філософічніи 21, а на праїтовою вибрали лат. священника зъ Рудою, алежъ до Польши виними агітаторъ. До виборъ виїхалися всѣ тутіши ціаны, що здавалось, ковыбы то виборы въ більшихъ поїдностяхъ. Але они були при виборахъ для самон агітациі, щоби не допустити жадного „відіюжієвскаго“ кандидата. Святихъ обовіязкомъ окличніхъ Рушионії, щоби не засміяли народної сирии, въ цѣлії для успішнішого дѣлання, звишили „руську раду народну“, бо инакше годъ надѣялось на лучшу долю.

— На університетѣ львівському отбѣлъся минувшаго літніка иматрініуліція ново-поступившихъ слухачківъ виносить 310; зъ тихъ записалося на виборъ теologічніи 98, на філософічніи 21, а на праїтовою вибрали лат. священника зъ Рудою, алежъ до Польши виними агітаторъ. До виборъ виїхалися всѣ тутіши ціаны, що здавалось, ковыбы то вибор

ПОДИКА

баники взаимныхъ убезпечень "Славія". Для 21 серпня с. р. посыпали мы складу черезъ окно, а наше 30 серпня приехали п. ликвидаторъ банку "Славія", который старанно и тщательно по нашему ведомству перевородили ликвидацию имады и зарядъ датъ вадатокъ (валючу) на пынагородженье. Ренту пынагородженье выплачено изъ короткими часами по тому.

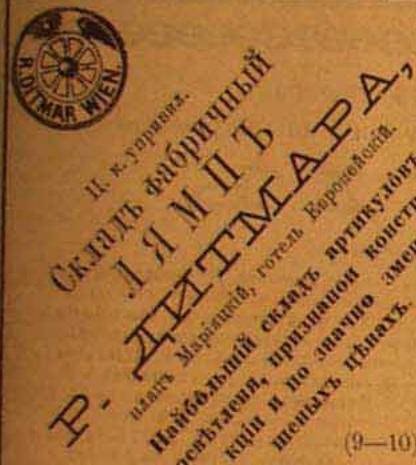
При той нагодѣ подносимо, що та-кохъ Олекса Дробенюкъ одержавъ цѣло-вывагородженье, жито тое, що не за-платить бути не означайомъ часи прес-тійни належноти. При таѣмъ посту-пованю банку "Славія" почувавася до обовину зложити саму банику пригоду подику в поручакъ баникъ "Славія" исѣть, що хотятъ убезпечитися, ико закладъ со-цієтсьїи и дбакъ о добро своихъ членовъ.

Чехъ, поїть Бреды 21 листопада 1881.

Гнатъ Марущакъ, Антонъ Марущакъ, Иль-ко Марущакъ, Семко Марущакъ, Стефанъ Марущакъ, Тимко Дробенюкъ, Петро Ми-куль, Олекса Дробенюкъ, Тимко Климане-скъ, Костя Михаленкъ, Ілько Чехъ, Пе-тро Чехъ, Іванъ Марущакъ.

Книгу дра Ом. Огоновского: *Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache* можна набутти въ товариствѣ "имени Шевченка", въ книгарніи Милковскаго, книгарніи полъской и книгарніи Зеба-Ра & Чайкорскаго во Львовѣ и въ головныхъ книгарніяхъ на провинції.

Р. Дитмаръ безпечний петроль

Подвойно рафінована нафта сальонова
и генералурска.

МАГАЗИНЪ ПОЛОТЕНЪ, СТОЛОВОГО БІЛЯ,

іже такожъ спеціальний складъ

ГОТОВОГО БІЛЯ

Л. КРОКОВСКОГО ВО ЛЬВОВЪ

поручакъ на зиму въ найбільшому виборі:

Кафтаники вовняні, білі и кольорові, по кр. 1·40, 1·80, 2, 2·50, 3 до 4·50. Сподні вовняні, білі и кольорові, по кр. 2·40, 2·80, 3·20 до 5.

Скарлетки и пончохи вовняні въ найбільшопродуктивніхъ більничахъ, пара по кр. 55, 65, 75, 80, кр. 1, 1·20, 1·80. (3—?)

Ціни наявумъркованій.

Ціники висилляться на жаданіе *franco*.

СКЛАДЪ ФАБРИЧНЫЙ ФАРБЪ И ВЫРОБОВЪ ХЕМИЧНЫХЪ

ІОСИФА ГАНКЕ

во Львовѣ, ринокъ ч. 29 (данийше цукорин Ербартъ) поручакъ

всікій родъ фарбъ, лікеровъ и покостовъ,

фарбы изъ олії и покості угерті до помазанія готові, фарбы вапніній, янтарні, каструмі въ дереві фарбового, зарбъ до блакітів въ порошку, табаківъ и пантера, найбільшого рода, вироби горіхові, фарбы земні, оліївъ до машинъ и потратъ, оліївъ сте-рній, сенію, велич фарбы да кальянів и фарбовані;

фарбы перові для літографії, прасъ ручныхъ и машиновихъ, фарбы друкарські, захму въ лінії, покості до літографії, позолотичні, лакеръ на етюді, елементъ літографічній, піскові скрипки, шкірки замаліні до розсадженія каменівъ, кресть для квітівъ и до білларбівъ,

всікій родъ трану утробиного и рибачого — смолу бро-варничу, соснову и шевську,

шунти, золи дереворіз и кіркові до бочокъ величні, щотки до чашенъ бочокъ, стеклъ, ручкъ и до фротерівки, піскові малірські кімдів величні, мідянини ріжеві до сіджа въ гімнібогу, мідяні рожеві до замітка;

МАСУ ДО ЗАПУСКАНІЯ ПОМОСТОВЪ,

зъ родъ парку флюзівничеть, російського, козацького, медальонного, бронзи, золото ма-лірські и всі въ той обсягъ вхідній архівки.

Ізвесъ сірчаний, сальтовий и сольний.

Ціники розсылаються на жаданіе *franco*. (8—10)

ОТКРЫТА ПОДПИСКА НА ЖУРНАЛЪ

"СТРАННИКЪ"

на 1882 годъ.

Съ 1 октября 1880 года журналъ "Странникъ" издаётся подъ новою редак-цией, по слѣдующей новой программѣ:

1) Общественные статьи, изложений, за-мѣтки и излагательные материалы по всемъ от-дѣламъ русской исторіи и литературы.

2) Общественные статьи по различнымъ отраслямъ богословскаго знанія, пренесшегося по всемъ церковной исторіи.

3) Переводы словъ, сочиненій, речей бѣсѣдъ и круга научно-литературныхъ произведений.

4) Рассказы, новеллы, комедии и т. п. изъ современного русского быта нашего духовенства.

5) Богословіе старки и характеристики изъ сферы религиозной и практической отноше-ній нашего образованнаго общества и простаго народа.

6) Стихотворенія.

7) Ежемісячное журнальное обзоры.

8) Отдельные статьи, посвященные обсужде-нию вопросовъ съ стороны отечественной науки, духовности и практической стороны русской церкви.

9) Найдѣнія, занески и хроники приход-скихъ епископій, губернскихъ учительей и другихъ народныхъ деятелей.

10) Хроника важнейшихъ правительственныехъ и первично-административныхъ распоряжений и указовъ.

11) Иностранное обзоры: важнейшій пе-риодъ современной церковно-религиозной жизни православного и неправославного мира на Востокѣ и Запа-дѣ, особенно въ създаніяхъ.

12) Обзоръ русскихъ духовныхъ журнальныхъ периодическихъ изданий.

13) Сълівніе журналы, газеты и книги: от-чтоти и отрывки изъ поэмъ тамъ статей, въ-межахъ отваженія къ программѣ нашего журнала.

14) Ношия книги: критические и библиографи-ческие статьи о новыхъ произведеніяхъ русской духовной литературы, а также о важнейшихъ изъ-внешній богословской и церковно-истори-ческой литературы.

15) Книжная японія: ежемісячный указатель русскихъ книгъ, выходящихъ въ свѣтъ подъ зи-дукомъ въ центральній бібліографіческій новості.

16) Различные отрывки изъ энциклопедіи по вопросамъ жизни общественной, народного образо-ванія, русского языка и словесности, миссионер-скихъ, просветительскихъ, благотворительныхъ, ученыхъ и др. обществъ, въ прозѣ; новости; корреспон-денціи; отвѣты редакціи.

17) Объявленія.

Журналъ виходить въ началѣ каждого мѣсяца книгами отъ 10-ти до 12-ти и болѣе листовъ.

ПОДПИСНАЯ ЦІНА за годове изда-ніе журнала съ пересыпкою внуtri Имперіи нещешть рублей; съ пересыпкою за границу восемь рублей.

Г. подпісчиковъ просимъ обращаться съ требованіемъ исключительно по слѣдую-щему адресу: въ редакцію журнала "Странникъ", въ С.-Петербургъ (Нев-скій просп., д. № 105, кв. № 1).

Редакторы-издатели:

А. Васильковъ. — А. Пономаревъ. — Е. Прилежаевъ.

Того еще не будо,

що можна добтати за 7·80 зр.

Прехоромъ гарнітуру столову въ ново-найваженній лінії срѣблъ, що до виї відстою 40 зр., котрый остане бѣльми новібы 14-хутове срѣблъ, за то 20 літній гарантію, именно:

6 штуць пожбъ столову

6 " вилокъ изъ одній штуць

6 " ложка столову

12 " подставокъ пожовихъ

6 " ложечка до кави (10—24)

6 " кубківъ до кави

6 " хорошихъ філіпінокъ

2 штуки хохль, одна до роболу, друга до смітанки

2 штуки великихъ сальоновихъ ліх-тарінь

1 штука висівача до цукру або перцю.

1 штука салця до горбаты.

60 штукъ. Всѣ тутъ наведеній по-

лічніхъ предметы стоять разомъ 7 зр.

80 кр. Замовленія за надобланіемъ го-

тізки або за послугою тої довго,

якъ стане запасу, сповине.

Панъ А. Л. ГУТМАНЪ,

головній складъ забрака имати срѣблъ

Вѣдень 1, Fleischmarkt 6.

СЕВЕРИНЪ БУДКОВСКІЙ,

булій балетмайстеръ театровъ карнаваль-
ролочине

курсъ найновѣнійшихъ танцівъ

сальоновихъ, таємницкихъ и сель-полісовыхъ,

какъ такожъ

Куръ гімнастики

такъ же домаъ приватныхъ, икъ и

шь пласандъ помешканію

въ ринку ч. 12, I поверхъ.

(8—12)

Выключный складъ
гербаты россійской
ИЗИДОРА ВОЛЯ

ко Львову, улица Саксонська, ч. 6.

Одержимъ

правильнію що

тижды

свіжий транс-

порти наїж-
дячи въ Москву

и поручакъ

на піахахъ

побѣль ста-
чого ци-
нина

— melange P.

Фу-гу-зу Nr. I . . . . . 3·20

II . . . . . 4·60

III . . . . . 6—

Е. & С. Позакъ 1 р. 60 кр.

2·40

2 р. — 3·

2 р. 50 кр.

3·75

Порохъ та гербаты вѣтъ 1 кр.

20 кр. да 2 зр. 50 кр.

(1—10)

Ціники на жаданіе gratis.

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ

Головній складъ для Галичини

Порцеляни, Шкла и товарівъ мѣшанихъ
ко Львову, ул. Трибунальська, ч. 7.

оснований въ роцѣ 1845,

поручакъ

(1—3)

Забавки для дѣтей, сервишки порцеляновій для ляльокъ по 50 кр., 80 кр., 1 зр. 20 кр., 2 зр. 50 кр., 3 зр., 4 зр. и вище, ляльочки и мали звѣрятка порцеляновій, ляльки съ порцелянового голохю, порцелянови-ми міжками и ручкамиъ, після якіхъ убираю по 2 зр., 3 зр., 4 зр. 50 кр.,

6 зр. и вище, збаночки мали камінні, сивакъ, одна штука 20 кр.

ЗОРЯ

ПІСЬМО ЛІТЕРАТУРНО-НАУКОВЕ

для рускихъ родинъ

виходить буде съ новимъ роцемъ въ збільшенні объемѣ два разы на кі-
лець — кожде число найменше въ два аркуші печатній.

Предплата виносить:</

